

இனிமையான குழந்தைகளே! சதா தன்னை இராஜரிஷி என்று புரிந்து நடப்பீர்களானால் உங்கள் நாட்கள் அனைத்தும் சுகமானதாகக் கழியும். மாயாவினால் குரல்வளை நெரிக்கப் படுவதில் இருந்து பாதுகாக்கப்படுவீர்கள்.

கேள்வி:

எந்த ஒரு வாய்ப்பு உங்களுக்கு இப்போது கிடைத்துள்ளது, அது பிறகு மறுபடியும் கிடைக்காது?

பதில்:

இப்போது கொஞ்சம் சமயம் உள்ளது, இதில் புருஷார்த்தம் செய்து படிப்பின் மூலம் உயர்ந்த பதவி பெற முடியும். பிறகு இந்த வாய்ப்பு கிடைக்காது. இந்த வாழ்க்கை மிகவும் அரிதானது. அதனால் ஒரு போதும் இந்தச் சிந்தனை வரக் கூடாது -- சீக்கிரம் இறந்து போனால் இதிலிருந்து விடுபடலாம் என்பதாக. யாரை மாயா தொந்தரவு செய்கிறதோ, அல்லது யாருக்குக் கர்மபோகம் உள்ளதோ, அவர்களுக்குத் தான் இந்தச் சிந்தனை வரும். நீங்களோ பாபாவின் நினைவு மூலம் மாயாஜீத் ஆக வேண்டும்.

பாடல்:

பொறுமையாக இரு மனிதா

ஓம் சாந்தி.

குழந்தைகள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். யார் சொன்னார்? யார் கேட்டார்? எல்லையற்ற தந்தை சொன்னார், மற்றும் அனைத்து சென்டர்களின் குழந்தைகள் கேட்டனர். பாருங்கள், பாபாவின் புத்தியோகம் அனைத்துக் குழந்தைகளின் பக்கம் செல்கிறது. அனைத்து சென்டர்களின் பிராமணகுல பூஷணர்கள் மற்றும் சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள், அதாவது ராஜரிஷிக் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் இதுவும் நினைவில் இருக்க வேண்டும், அதாவது நாம் ராஜரிஷிகள். இராஜ்யத்திற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த இராஜ்யத்தில் பார்த்தீர்களானால் சதா சுகத்தின் நாட்களாக கழிந்துக் கொண்டிருக்கும். கலியுகத்திலோ சுகத்தின் நாட்கள் நடப்பதே கிடையாது. நீங்கள் ராஜரிஷிகள், உங்களுக்கும் கூட சுகத்தின் நாட்கள் இங்கே நடைபெற வேண்டும். குழந்தைகள் தங்களை ராஜரிஷி எனப் புரிந்து கொண்டு, மற்றும் நிச்சயம் ஆடாத, அசையாத, நிலையானதாக இருந்தால் அது போல் நிகழும். இல்லையென்றால் அடிக்கடி மறந்து போவதால் மாயா அதிகமாக மூச்சுத் திணற வைக்கும். குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் பாபாவிடம் இராஜயோகம் கற்று, சதா சுகத்திற்கான ஆஸ்தியைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது நரனில் இருந்து நாராயணனாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதையும் பரமபிதா பரமாத்மா வத் தவிர வேறு யாராலும் அவ்வாறு ஆக்க முடியாது. பரமபிதா பரமாத்மா எனச் சொல்லப்படுகிறது என்றால் எந்த சாகார் (மனிதர்) அல்லது ஆகார் (சூட்சும தேவதை) பக்கமாக புத்தி செல்வதில்லை. நிராகார் தந்தையைத் தான் நினைவு செய்கின்றனர். பாபா தைரியம் கொடுக்கிறார் - குழந்தைகளே, இன்னும் சில தினங்களே உள்ளன. இந்தக் கலியுக நரகம் மாறி சொர்க்கமாக ஆகும். சொர்க்கத்தின் ஸ்தாபனை மற்றும் நரகத்தின் அழிவு என்பது பாடப் பட்டுள்ளது. பகவான் தாமே அமர்ந்து இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். எந்த ஒரு நரகத்தின் மனிதரோ, அல்லது சொர்க்கத்தின் மனிதரோ இராஜயோகம் கற்பிக்க முடியாது. குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் பிரம்மா முகவம்சாவளி பிராமணகுல பூஷணர்கள் ஆகிய நாம் தான் சுயதரிசனச் சக்கரதாரிகள். ஆத்மாக்களாகிய நமக்கு சிருஷ்டிச் சக்கரத்தின் ஞானம் உள்ளது. தேவதைகள் இதை அறிந்திருக்கவில்லை. சுயதரிசனச் சக்கரத்தைக் கிருஷ்ணருக்கோ அல்லது விஷ்ணுவுக்கோ ஏன் கொடுத்துள்ளனர்? ஏனென்றால் பிராமணர்களாகிய நீங்கள் இன்னும் சம்பூர்ணமாகவில்லை. மேலே கீழே ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள். இந்த சுயதரிசனச் சக்கரம் முடிவின் (ஃபைனல்) அடையாளமாகும். இன்று நீங்கள் சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுற்றுகிறீர்கள், நாளை மாயாவிடம் தோற்று, கீழே விழுந்து விட்டால் உங்களுக்கு எப்படி அலங்காரத்தைக் கொடுக்க முடியும்? சுயதரிசனச் சக்கரமோ நிலையானதாக இருக்க வேண்டும். அதனால் விஷ்ணுவுக்குக் காட்டு கின்றனர். இவை மிகவும் ஆழமான விஷயங்களாகும். விஷ்ணுவின் ஆலயங்கள் எங்கே இருந்தாலும் அல்லது சுயதரிசனச் சக்கரதாரியின் ஆலயம் எங்காவது இருந்தால் அங்கே சென்று நீங்கள் புரிய வைக்க முடியும். கிருஷ்ணருக்கும் சுயதரிசனச் சக்கரத்தைக் கொடுக்கின்றனர். இராதை-கிருஷ்ணர் யுகல் சித்திரத்தில் சுயதரிசனச் சக்கரத்தைக் கொடுப்பதில்லை. உண்மையில் கிருஷ்ணர் சுயதரிசனச் சக்கரதாரி அல்ல. சுயதரிசனச் சக்கரதாரியோ பிராமணகுல பூஷணர்கள். அவர்களைத் தான் பரமபிதா பரமாத்மா சுயதரிசனச்

சக்கரதாரியாக, அதாவது திரிகாலதரிசியாக ஆக்குகிறார். அவரே எப்போது தேவதை ஆகிறாரோ, அப்போது அவரைத் திரிநேத்திரி, திரிகாலதரிசி, திரிலோகிநாத் எனச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் இப்போதோ நாம் சொர்க்கத்தின் ஏணிப்படியின் மீது ஏறுகிறோம். சத்யுகத்திலிருந்தோ ஏணிப்படியில் கீழே இறங்க வேண்டியுள்ளது. அங்கே இந்த ஞானம் இருப்பதில்லை. அங்கே இது தெரிந்திருக்குமானால் நீங்கள் இராஜ்யம் செய்ய முடியாது. இதே கவலை இருந்து விடும். ஆக, இப்போது பாபா குழந்தைகளுக்கு தைரியம் கொடுக்கிறார் -- பயப்படாதீர்கள். மாயா மீது வெற்றி கொள்ள வேண்டும். மாயாவின் புயல்கள் நிச்சயமாக வரும். தடைகள் வரும். இதற்கான உபாயம் - யோகத்தில் அமருங்கள். மாயா யோகத்தையும் துண்டிக்கும். ஆனால் புருஷார்த்தம் செய்து யோகத்தில் இருக்க வேண்டும். யார் யோகத்தில் இருக்கின்றனரோ, அவர்களுக்கு ஆயுளும் அதிகமாகும். எவ்வளவு ஆயுள் அதிகமாகுமோ, அவ்வளவு கடைசி வரை பாபாவிடம் யோகம் வைத்து ஆஸ்தி பெறுவார்கள். யோகத்தினால் ஆரோக்கியத்தையும் சரியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் பாபா சொல்கிறார், யோகி பவ. என்னை நிரந்தரமாக நினைவு செய்யுங்கள். எவ்வளவு புருஷார்த்தம் செய்கிறீர்களோ, அவ்வளவு சொர்க்கத்தில் பலனடைவீர்கள். ஆக, பாபா சொல்கிறார், குழந்தைகளே, யோகத்தில் இருப்பீர்களானால் உங்களுடைய விகர்மங்கள் விநாசமாகும். விநாசம் சீக்கிரம் வந்தால் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வோம் என நீங்கள் சொல்ல மாட்டீர்கள். ஏனென்றால் இந்த வாழ்க்கை மிகவும் அரிதான ஒன்றாகும். இப்போது சரீரத்தை விட்டு, பிறகு புது சரீரத்தைப் பெற்று, படிப்பைப் படிக்கலாம் என நினைக்காதீர்கள். குழந்தைப் பருவத்திலேயே இருந்தால் அப்போது விநாசம் ஆரம்பமாகி விடலாம். இளைஞனாகவும் ஆக முடியாமல் போகும். ஏனென்றால் இதில் சிறியவர்-பெரியவர் அனைவரும் விநாசமாகி விடுவார்கள். மாயா அதிகமாகத் தொந்தரவு செய்கிறது, அல்லது ஏதேனும் கர்மபோகம் உள்ளது, அதிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என விரும்புகிறவர் தான் சீக்கிரம் இறந்துபோக வேண்டும் எனச் சொல்வார்கள். ஆனால் இந்த வாய்ப்பு மறுபடியும் கிடைக்காது. அதனால் புருஷார்த்தத்தில் ஈடுபட்டிருங்கள். மற்றப்படி எப்போது சமயம் வருகிறதோ, அப்போது விரும்பா விட்டாலும் கூட அனைவரும் சென்றாக வேண்டியதிருக்கும். ஏனென்றால் பாபா அனைவரையும் ஆன்மிக யாத்திரையில் அழைத்துச் செல்வார். 10-20 லட்சம் பேரைத் தான் பாபா அழைத்துச் செல்வார் என்பதில்லை. எப்படி கும்பமேளாவில் 10-15 லட்சம் பேர் செல்கின்றனர். இதுவோ ஆத்மா - பரமாத்மாவின் மேளா. பாபா தாமே பண்டா (வழிகாட்டி) ஆகி அழைத்துச் செல்ல வந்துள்ளார். இவருக்குப் பின்னாலோ எண்ணற்ற ஆத்மாக்கள் செல்வார்கள். ஆனால் அனைவரும் சீக்கிரமாகச் சென்று விடுவார்கள் என்பதும் இல்லை. பிரளயம் ஆகும் என்றால் பிறகு இந்த பாரத கண்டமும் கூட இருக்காது. ஆனால் இந்த பாரதம் அழியாத கண்டம். இங்கே அநேகர் தங்கி விடுவார்கள். பிறகு சத்யுகத்தில் ஒரு சூரியவம்சி ராஜதானி மட்டுமே ஸ்தாபனை ஆகும். கலியுகம் விநாசமாகி, சத்யுகம் ஸ்தாபனை ஆவதில் இடைப்பட்ட இந்தக் கொஞ்ச சமயம் கிடைக்கிறது. இதில் யார் புதிதாகத் தங்களின் ராஜதானியை உருவாக்குகிறார்களோ. அந்தக் கொஞ்சம் பேர் மிஞ்சியிருப்பார்கள். மற்றப்படி புருஷார்த்தத்திற்காக இந்தக் கொஞ்ச சமயம் தான் உள்ளது. இது கல்யாண்காரி சங்கமயுகம் எனச் சொல்லப் படுகிறது. மற்ற சங்கமயுகங்களைக் கல்யாண்காரி எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். ஏனென்றால் கீழே இறங்கியே செல்கின்றனர். இப்போது சம்பூர்ண சுகத்திலிருந்து சம்பூர்ண துக்கத்தில் வந்து விட்டுள்ளனர். இந்த ஞானம் வேறு யாருடைய புத்தியிலும் இல்லை. இதற்கு முன்பு நாமும் கூட எதையும் அறியாமல் தான் இருந்தோம். குருட்டு நம்பிக்கையினால் அனைவருக்கும் பூஜை செய்து வந்தோம். இப்போதோ ஒவ்வொரு விதமான வழிமுறை கிடைக்கிறது. தொழிலும் கூட அபூர்வமாக வியாபாரம் செய்யக்கூடிய யாரோ சிலர் தான் செய்கின்றனர். திறமையைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இது மனிதரை தேவதை ஆக்குவதற்கான திறமை அல்லது கலை ஆகும். இதன் மீது கவனம் கொடுக்க வேண்டும்.

பாபா தினந்தோறும் அமிர்தவேளையில் வந்து பாடம் கற்றுத் தருகிறார் என்றால் அச்சமயம் பாபாவுக்கு முன்னால் அனைத்து சென்டர்களின் குழந்தைகள் உள்ளனர். பாபா சொல்கிறார், நான் குழந்தைகளாகிய உங்கள் அனைவரையும் நினைவு செய்கிறேன். இதில் மாயா எனக்கு எந்த ஒரு தடையையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. குழந்தைகள் நீங்கள் என்னை அடிக்கடி மறந்து விடுகிறீர்கள். மாயா உங்களுக்கு தடைகளை ஏற்படுத்துகிறது. சிலர் எழுதுகின்றனர், பாபா, எங்களை மறந்துவிடக் கூடாது. ஆனால் நானோ ஒரு போதும் மறப்பதில்லை. நானோ அனைவரையும் திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். நான் தினந்தோறும் அன்பு நினைவுகளைத் தருகிறேன். குழந்தைகளுக்குக் கஜானாவை அனுப்பி வைக்கிறேன். அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறேன், அதாவது தந்தையின் ஸ்ரீமத் படி எல்லையற்ற ஆஸ்தியைப் பெறுவதற்கான புருஷார்த்தம் செய்யுங்கள். இதில் கவனக்குறைவு அல்லது சாக்குப்போக்கு இருக்கக் கூடாது. கர்மபந்தனம் எனச் சொல்கின்றனர். இதுவோ உங்களுடையது. பாபா என்ன செய்வார்? பாபா சொல்கிறார், யோகத்தில் இருப்பீர்களானால் கர்மபந்தனம் துண்டிக்கப் பட்டுக் கொண்டே போகும்.

உங்களால் விகர்மங்கள் நடைபெறாது. அரைக்கல்பத்திற்கு நீங்கள் விகர்மங்களில் இருந்து விடுபடுவீர்கள். பிறகு உயர்ந்த பதவி பெறுவதற்காக சேவையும் செய்ய வேண்டும். மம்மா பாபா எப்படி நன்றாகப் புரிய வைக்கிறார்கள்! ஒரு சில குழந்தைகளும் கூட நல்ல சேவை செய்கின்றனர். உங்களுடைய நோக்கம் குறிக்கோள் என்ன என்று உங்களிடம் யாராவது கேட்டால் அப்போது இந்தக் கார்டைக் (விவரங்கள் அடங்கி அட்டையை) கையில் கொடுத்து விடுங்கள். அதனால் அனைவரும் புரிந்து கொள்வார்கள், இவர்கள் எந்த மாதிரி வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்று. இவர்களோ பெரிய வியாபாரிகள். ஒவ்வொருவரின் நாடியையும் பிடித்துப் பார்க்க வேண்டும். அனைத்திலும் நல்லது சக்கரத்தை வைத்துப் புரிய வைப்பதாகும். எப்படிப்பட்ட மனிதராக இருந்தாலும் சக்கரத்தைப் பார்த்துப் புரிந்து கொள்வார்கள், நிச்சயமாக இது கலியுகம், இப்போது சத்யுகம் வரப்போகிறது. கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கூடப் புரிய வைக்க முடியும், இது நரகம், இப்போது சொர்க்கம் ஸ்தாபனை ஆகப் போகிறது. அதையோ நிச்சயமாக ஹெவன்லி காட் ஃபாதர் தான் செய்வார். ஆனால் மனிதர்களின் புத்தி அந்த மாதிரி ஆகி விட்டுள்ளது -- அவர்கள் தங்களை நரகவாசி என்று கூடப் புரிந்து கொள்வதில்லை. சொல்லவும் செய்கின்றனர், இன்னார் சொர்க்கவாசி ஆகிவிட்டார் என்றால் நாம் நிச்சயமாக நரகத்தில் இருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இப்போது கலியுகம், புனர்ஜென்மமும் நிச்சயமாகக் கலியுகத்தில் தான் எடுப்போம். சொர்க்கம் எங்கே உள்ளது? பாபாவோ, மயானத்தில் போய்ப் புரிய வையுங்கள் எனச் சொல்கிறார். ஆனால் குழந்தைகள் உடனே களைத்துப் போகின்றனர். புரிய வைக்க வேண்டும் -- இப்போதோ கலியுகம். சொர்க்கத்தில் புனர்ஜென்மம் எடுக்க விரும்புகிறீர்கள் என்றால் வந்து புரிந்து கொள்ளுங்கள். நாங்களும் புருஷார்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். பிறகு நரகம் என்பதே இருக்காது. சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல வேண்டுமா? அங்கே விஷம் கிடைக்காது. அதை இங்கேயே விட வேண்டியதிருக்கும். எப்படி? இதற்காக பாபா யுக்தி சொல்கிறார்.

நேபாளத்தில் விஜய அஷ்டமி அன்று சிறியவர் பெரியவர் அனைவரும் வேட்டையாடுகின்றனர். நீங்களும் கூட அனைவருக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சிவனுடைய சித்திரமும் லட்சுமி-நாராயணர் சித்திரமும் அவசியம் வைக்க வேண்டும். வேலைக்காரர்கள், மேஸ்திரிகளுக்கும் கூடப் புரிய வைக்க வேண்டும் -- மரணம் முன்னாலேயே உள்ளது. பாபாவை நினைவு செய்வீர்களானால் ஆஸ்தி கிடைத்து விடும். பாபா அனைவருடைய சொர்க்கத்தைப் பற்றிய மனதின் ஆசைகளையும் நிறைவேற்றி வைக்கிறார். யோகம் வைப்பதால் பாபா சாட்சாத்காரமும் செய்விக்க முடியும். பாபா கல்யாண்காரி என்றால் குழந்தைகளும் கூட அது போல் கல்யாண்காரி ஆக வேண்டும். ஏழைகள் தான் தங்களுக்கு நன்மை செய்து கொள்கின்றனர். பணக்காரர்கள் செய்வது கஷ்டம். சந்நியாசிகளிலும் புகழ் பெற்றவர்கள் கடைசியில் வருவார்கள். இப்போது அதிகமாக ஏழைகள், சாதாரணமானவர்கள் தான் ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர். பாபாவும் கூட சாதாரண சரீரத்தில் தான் வருகிறார், ஏழையின் சரீரத்தில் அல்ல. இவரும் (பிரம்மா) ஏழையாக இருப்பாரானால் எதுவும் செய்ய முடியாது. ஏழை இவ்வளவு பேரை எப்படிப் பராமரிக்க முடியும்? ஆக, யுக்தியைப் பாருங்கள், எப்படி வைத்துள்ளார்! சாதாரணமானவர் தான் சமர்ப்பணமாகவும் செய்வார், இவ்வளவு பேருக்குப் பரிபாலனையும் நடைபெறும். இவரோடு கூடவே இன்னும் அநேகர் சமர்ப்பணமாகி வாரிசாக ஆனார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக் கண்டெடுக்கப் பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய்-தந்தையாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மிகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மிகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்காக முக்கிய சாரம்:

1. பாபா மனிதரை தேவதை ஆக்குவதற்கான கலையைக் கற்பித்தார் என்றால் அதிலேயே நீங்களும் ஈடுபட வேண்டும்.
2. ஸ்ரீமத் படி நடப்பதில் கவனக்குறைவோ சாக்குப்போக்கு சொல்வதோ கூடாது. கர்மபந்தங்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு நினைவில் இருக்க வேண்டும்.

வரதானம்:

தபஸ்யா மற்றும் சேவை மூலம் வருங்கால இராஜ்ய பாக்கியத்தின் சிம்மாசனம் பெறக்கூடிய சிம்மாசனதாரி ஆகுக.

எந்தக் குழந்தைகள் இங்கே சேவையின் இருக்கையில் அருகில் உள்ளனரோ, அவர்கள் வருங்காலத்தில் இராஜ்ய சிம்மாசனத்திற்கும் அருகில் இருப்பார்கள். எவ்வளவு இங்கே சேவையின் சகயோகியோ, அவ்வளவு

அங்கே இராஜ்யத்தின் சதா துணையாக இருப்பார்கள். இங்கே தபஸ்யா மற்றும் சேவையின் ஆசனம் மற்றும் அங்கே இராஜ்ய பாக்கியத்தின் சிம்மாசனம். எப்படி இங்கே ஒவ்வொரு கர்மத்திலும் பாப்தாதாவின் நினைவில் துணையாக உள்ளனரோ, அவ்வாறே அங்கே ஒவ்வொரு கர்மத்திலும் குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே இராஜ்யம் செய்வதற்கான ஒவ்வொரு கர்மத்திலும் துணையாக இருப்பார்கள். யார் சதா சமீபமாக, சதா துணையாக, சதா சகயோகியாக, சதா தபஸ்யா மற்றும் சேவையின் ஆசனத்தில் உள்ளனரோ, அவர்கள் தான் வருங்காலத்தில் சிம்மாசனதாரி ஆவார்கள்.

சுலோகன்:

தங்களின் ஆன்மிக உள்ளுணர்வு மூலம் வாயுமண்டலத்தில் ஆன்மிகத்தின் நறுமணத்தைப் பரவச் செய்து கொண்டே இருப்பவர் தான் ஆன்மிக ரோஜா ஆவார்.

மாதேஸ்வரி அவர்களின் விலைமதிப்பற்ற மகாவாக்கியம் 27-01-57

1) பகவான் வருவதற்கான அநாதியாகப் படைக்கப் பட்ட திட்டம் ஓ கீதையின் பகவானே! உங்கள் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக வாருங்கள் என மனிதர்கள் பாடு கின்றனர். இப்போது சுயம் அந்த கீதையின் பகவான் தம்முடைய கல்பத்திற்கு முந்தைய வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்துள்ளார். மேலும் சொல்கிறார், குழந்தைகளே, எப்போது பாரதத்தில் அதிகமாக தர்மத்திற்கு அழிவு வருகிறதோ, அப்போது நான் எனது வாக்கினைக் காப்பாற்றுவதற்காக நிச்சயமாக வருகிறேன். அதற்காக நான் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் வருகிறேன் என்பது அர்த்தமல்ல. அனைத்து யுகங்களிலும் தர்மத்திற்கு ஒன்றும் அழிவு ஏற்படுவதில்லை. கலியுகத்தில் தர்மத்திற்கு அழிவு ஏற்படுகிறது. அதனால் கலியுகத்தின் சமயத்தில் வருகிறேன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். மேலும் கலியுகம் கல்ப-கல்பமாக வருகிறது, அதனால் கல்ப-கல்பமாக நான் வருகிறேன் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். கல்பத்தில் பிறகு நான்கு யுகங்கள் -- இதைத் தான் கல்பம் எனச் சொல்கின்றனர். அரைக்கல்பமாக சத்யுக-திரேதாயுகத்தில் சதோகுண சதோப்ரதானமாக உள்ளனர். அங்கே பரமாத்மா வருவதற்கான தேவை இல்லை. மேலும் பிறகு மூன்றாவது, துவாபரயுகத்தில் இருந்தோ மற்ற தர்மங்கள் ஆரம்பமாகின்றன. அச்சமயத்திலும் அதிக தர்மத்தின் அழிவு இல்லை. இதிலிருந்து தெளிவாகிறது, பரமாத்மா மூன்று யுகங்களிலும் வருவதில்லை. மீதி இருப்பது கலியுகம். அதன் கடைசியில் அதிகமாக தர்மத்தின் அழிவு ஏற்படுகிறது. அதே சமயம் பரமாத்மா வந்து அதர்மத்தை விநாசம் செய்து சத்திய தர்மத்தின் ஸ்தாபனை செய்கிறார். துவாபரயுகத்தில் வந்திருப்பாரானால் பிறகு துவாபரயுகத்திற்குப் பிறகோ இப்போது சத்யுகமாக இருக்க வேண்டும். பிறகு கலியுகம் ஏன் உள்ளது? பரமாத்மா பயங்கரமான கலியுகத்தை ஸ்தாபனை செய்தார் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். இப்போது இது விஷயமாக இருக்க முடியாது. அதனால் பரமாத்மா சொல்கிறார், நான் ஒருவன், அதுவும் ஒரு முறை தான் வந்து அதர்மத்தை விநாசம் செய்து, கலியுகத்தை விநாசம் செய்து சத்யுகத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறேன் என்றால் நான் வருவதற்கான சமயம் சங்கமயுகம்.

2) அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்குபவர் பரமாத்மா, அதிர்ஷ்டத்தைக் கெடுப்பவர்கள் சுயம் மனிதர்கள் இப்போது மனித ஆத்மாவின் அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்குபவர் யார் என்பதையோ நாம் அறிவோம். அப்போது அதிர்ஷ்டத்தைக் கெடுப்பவர் யார்? அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்குபவரும் கெடுப்பவரும் பரமாத்மா எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். மற்றப்படி அதிர்ஷ்டத்தை உருவாக்குபவர் பரமாத்மா மற்றும் அதிர்ஷ்டத்தைக் கெடுப்பவர்கள் சுயம் மனிதர்களே! இப்போது இந்த அதிர்ஷ்டம் எப்படி உருவாகிறது? பிறகு எப்படி வீழ்கிறது? இதைப் பற்றிப் புரிய வைக்கப் படுகிறது. மனிதர்கள் எப்போது தங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்கின்றனரோ, மற்றும் பவித்திரமாக ஆகின்றனரோ, அப்போது மீண்டும் அவர்கள் கெட்டுப் போன அதிர்ஷ்டத்தை மறுபடியும் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். இப்போது கெட்டுப் போன அதிர்ஷ்டம் என்று நாம் சொல்கிறோம் என்றால் ஏதோ சமயத்தில் நமது அதிர்ஷ்டம் உருவாகியிருந்தது பிறகு கெட்டுப்போயிருக்கிறது என்பது உறுதியாகிறது. இப்போது அதே கெட்டுப்போன அதிர்ஷ்டத்தைப் பரமாத்மா வந்து தாமே மறுபடியும் அமைத்துத் தருகிறார். இப்போது பரமாத்மாவோ தாமே நிராகாராக இருப்பவர் எனும் போது அதிர்ஷ்டத்தை எப்படி அமைத்துக் கொடுப்பார் என்று யாராவது கேட்கலாம். இது பற்றிப் புரிய வைக்கப் படுகிறது -- நிராகார் பரமாத்மா எப்படி சாகார பிரம்மாவின் சரீரத்தின் மூலம், அவிநாசி ஞானத்தின் மூலம் நமது கெட்டுப்போன அதிர்ஷ்டத்தை மறுபடி உருவாக்குகிறார் என்று. இப்போது இந்த ஞானத்தைக் கொடுப்பது பரமாத்மாவின் வேலை. மற்றப்படி மனித ஆத்மாக்கள் ஒருவர் மற்றவரின் அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்ப முடியாது. அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்புகிறவர் ஒரே ஒரு பரமாத்மா மட்டுமே. அதனால் தான் அவருடைய நினைவுச்சின்னமாகக் கோவில்கள் நிலையாக உள்ளன. நல்லது. ஒம் சாந்தி.